

PRIOPĆENJE ZA MEDIJE br. 30/23

U Luxembourg 16. veljače 2023.

Presuda Suda u predmetu C-349/21 | HYA i dr. (Obrazloženje odobrenjâ za prisluškivanje telefonskih razgovora)

Odluka kojom se odobrava provođenje prisluškivanja telefonskih razgovora ne mora sadržavati individualizirane razloge

Naime, obveza obrazlaganja nije povrijeđena kad se odluka temelji na detaljnom i temeljitom zahtjevu nadležnog kaznenog tijela i kad se razlozi za odobrenje mogu lako i nedvosmisleno izvesti iz usporednog čitanja zahtjeva i odobrenja

Predsjednik bugarskog specijaliziranog kaznenog suda je 2017. na temelju obrazloženih, detaljnih i temeljitih zahtjeva državnog odvjetnika nadležnog za istragu odobrio provođenje prisluškivanja telefonskih razgovora četiriju fizičkih osoba osumnjičenih za počinjenje namjernih teških kaznenih djela.

Pri obrazloženju svojih odluka predsjednik se vodio važećom nacionalnom sudskom praksom koja se sastoji od upotrebe unaprijed utvrđenog predloška bez individualiziranih razloga u kojem se u bitnome samo navodi da su poštovani zahtjevi predviđeni nacionalnim zakonodavstvom o prisluškivanju telefonskih razgovora, koji se u njemu navode.

Četiri fizičke osobe zatim su optužene zbog sudjelovanja u zločinačkom udruženju nakon čega je predmet upućen specijaliziranom kaznenom sudu na meritorno odlučivanje.

Budući da je sadržaj snimljenih razgovora od izravne važnosti za utvrđivanje osnovanosti optužnice, specijalizirani kazneni sud mora prethodno provjeriti zakonitost postupka u kojem su donesena odobrenja za prisluškivanje telefonskih razgovora. U tom kontekstu taj se sud pita je li nacionalna praksa o obrazloženju odluka kojima se odobravaju prisluškivanja telefonskih razgovora usklađena s Direktivom „o privatnosti i elektroničkim komunikacijama”¹, s obzirom na Povelju Europske unije o temeljnim pravima. Stoga je Sudu uputio zahtjev za prethodnu odluku.

U svojoj današnjoj presudi, Sud u pogledu nacionalne prakse o kojoj je riječ navodi da sud koji odobrava provođenje prisluškivanja donosi svoju odluku na temelju obrazloženog i temeljitog zahtjeva koji mu omogućuje da provjeri jesu li uvjeti za izdavanje odobrenja ispunjeni. On utvrđuje da ta praksa ulazi u okvir zakonskih mjera koje je Bugarska donijela na temelju Direktive „o privatnosti i elektroničkim komunikacijama”, kojima se predviđa mogućnost donošenja obrazloženih sudskih odluka čiji je učinak ograničavanje načela povjerljivosti elektroničkih komunikacija i podataka o prometu, utvrđenog tom istom direktivom.

Sud zatim navodi da se može smatrati da je nacionalni sud potpisujući tekst koji je unaprijed utvrđen prema

¹ Direktiva 2002/58/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. srpnja 2002. o obradi osobnih podataka i zaštiti privatnosti u području elektroničkih komunikacija (Direktiva o privatnosti i elektroničkim komunikacijama) (SL 2002., L 201, str. 37.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 52., str. 111.)

predlošku u kojem se navodi da su poštovani zakonski zahtjevi, potvrdio razloge iz temeljitog zahtjeva koji mu je podnijelo nadležno kazneno tijelo pri čemu se uvjerio da su poštovani ti zahtjevi. U tom bi kontekstu bilo suvišno zahtijevati da odobrenje o provođenju prisluškivanja sadržava posebno i detaljno obrazloženje, kad zahtjev s obzirom na koji je to odobrenje izdano već sadržava takvo obrazloženje, u skladu s nacionalnim zakonodavstvom.

Nadalje, Sud navodi da nakon što je zainteresirana osoba obaviještena o provođenju prisluškivanja, obveza obrazlaganja predviđena Poveljom o temeljnim pravima nalaže da i ta osoba i sud koji odlučuje o meritumu, zadužen za provjeru zakonitosti odobrenja o provođenju prisluškivanja, budu u mogućnosti razumjeti razloge za to odobrenje. To zahtijeva da oni mogu imati pristup ne samo odluci o odobrenju nego i zahtjevu tijela koje ga je zatražilo.

Usto, Sud pojašnjava da te iste osobe moraju moći lako i nedvosmisleno razumjeti, usporednim čitanjem odobrenja i popratnog obrazloženog zahtjeva, precizne razloge zbog kojih je to odobrenje izdano s obzirom na činjenične i pravne elemente pojedinačnog slučaja na kojima se zahtjev temelji. On dodaje da je, **kad se u odluci o odobrenju samo navodi razdoblje valjanosti odobrenja i izjavljuje da su poštovane zakonske odredbe, koje se u njoj navode, ključno da se u zahtjevu jasno navedu sve potrebne informacije** kako bi zainteresirane osobe mogle razumjeti da je isključivo na temelju tih informacija sud koji je izdao odobrenje, potvrdivši obrazloženje sadržano u zahtjevu, zaključio da su poštovani svi zakonski zahtjevi.

NAPOMENA: Prethodni postupak omogućuje sudovima država članica da u okviru postupka koji se pred njima vodi upute Sudu pitanja o tumačenju prava Unije ili o valjanosti nekog akta Unije. Sud ne rješava spor pred nacionalnim sudom. Na nacionalnom je sudu da predmet riješi u skladu s odlukom Suda. Ta odluka jednako obvezuje i druge nacionalne sudove pred kojima bi se moglo postaviti slično pitanje.

Neslužbeni dokument za medije koji ne obvezuje Sud.

[Cjelovit tekst i kratak prikaz](#) presude objavljuju se na stranici CURIA na dan objave.

Osoba za kontakt: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 4293

Ostanite povezani!

